

MARGARET  
KILGALLEN

NEDERLANDS



THAT'S



WHERE

THE

BEAUTY



BONNEFANTEN



## Margaret Kilgallen: *that's where the beauty is.*

De Amerikaanse kunstenaar Margaret Kilgallen (1967-2001) overleed op de jonge leeftijd van drieëndertig jaar, toen haar werk net erkenning en bekendheid begon te krijgen. Haar tekeningen, schilderijen en installaties bewegen zich vloeiend tussen graffiti en zaalpresentaties en richten de schijnwerper op gewone mensen en plekken. De presentatie in het Bonnefanten van *that's where the beauty is.* toont de verbluffende visuele complexiteit van Kilgallens korte carrière en belicht de belangrijkste thema's die haar gelaagde praktijk kenmerken. Aan de hand van Kilgallens tentoonstellingsgeschiedenis wordt het publiek chronologisch door de ruimte geleid. De tentoonstelling gaat in op haar wortels in de lange geschiedenis van de prentkunst, Amerikaanse 'folk' en folklore, en feministische representatie strategieën. *that's where the beauty is.* is Kilgallens eerste postume museumtentoonstelling en de eerste presentatie van haar werk in Europa.

Kilgallen werd in 1967 geboren in Washington D.C. en groeide op in het stadje Kensington in Maryland. Ze volgde haar belangstelling voor kunst en behaalde in 1989 een bachelorgraad in grafische technieken aan Colorado College.

Hierna verhuisde ze naar San Francisco, waar ze een zwak ontwikkelde voor de handgeschilderde uithangborden, kleurige muurschilderingen en handgemaakte reclamevormen van de stad. Ze ging als boekrestaurateur werken bij de openbare bibliotheek van San Francisco, studeerde typografie en pakte grafiek op als medium: ze verdiepte zich in houtsnede, boekdruk en traditionele schildertechnieken voor uithangborden, die allemaal een centrale rol zouden gaan spelen in haar kunstpraktijk.

Het landschap van California en de stad San Francisco waren een inspirerende omgeving voor Kilgallen. Ze woonde in Mission, een Latijns-Amerikaanse buurt met een rijk verleden aan publieke kunst en creatieve expressie, en werd daar ondergedompeld in de artistieke gemeenschap. Ze werkte er samen met kunstenaars die haar liefde voor handgemaakte producten deelden; onder andere haar echtgenoot Barry McGee, Chris Johanson, Alicia McCarthy en Ruby Neri. Kilgallen werkte zowel binnen als buiten en wilde haar werk toegankelijk maken voor een groter publiek. Ze vervaardigde installaties ter plaatse voor tentoonstellingen, maar ook buiten in de publieke ruimte. Ze maakte muurschilderingen, T-shirts, tekende

platenhoezen en creëerde haar eigen ‘zines’ en kunstenaarsboeken vanuit de overtuiging dat alle uitings- en verspreidingsvormen even belangrijk waren. Kilgallen vond het geweldig om de menselijke hand in de wereld te zien en vermeed het gebruik van een computer of projector om haar werk te maken. Ze deed mee aan de traditie om treinen en goederenwagens te voorzien van haar naam of tag in krijt, om zo haar eigen stempel op de wereld te drukken.

Centraal in haar werk staat de overtuiging dat schoonheid op de nederigste plekken te vinden is en dat alles met de hand gemaakt moet worden – in schaal gerelateerd aan het menselijk lichaam. In een interview kort voor haar overlijden legde Kilgallen uit:

‘Ik zie graag de hand van mensen in de wereld, overal in de wereld; het maakt me niet uit waar. In mijn eigen werk doe ik ook alles met de hand. Ik projecteer niet en maak evenmin gebruik van mechanische dingen, want ook al besteed ik veel tijd aan het perfectioneren van mijn lijnen en mijn handschrift, mijn hand zal altijd onvolmaakt zijn, want hij is menselijk. En volgens mij is net het onvolmaakte er interessant aan, want zelfs als ik heel grote

letters maak, en ik steeds over een lijn heen blijf gaan om hem recht te krijgen, zal me dat toch nooit lukken. Van een afstand ziet hij er misschien recht uit, maar als je dichterbij komt zie je altijd een weifelende lijn. En volgens mij ligt daar juist de schoonheid in (I think that's where the beauty is).'

De tentoonstelling, die haar titel direct aan bovenstaand citaat van Kilgallen ontleent, gaat in op de blijvende kracht van haar ideeën en beelden en richt de schijnwerper op een esthetiek, die ons eraan herinnert dat we niet alleen naar de commerciële mainstream of hapklare verhalen moeten kijken voor inspiratie en emancipatie. Kilgallens werk herinnert ons eraan hoe het ons sterk maakt als we onze eigen stempel op de wereld drukken, en laat zien dat er overal schoonheid te vinden is als we de tijd maar nemen om goed te kijken.



## 1. SLAUGHTER (zaal 2.07)



Kilgallen omarmde het gebruik van vetgedrukte contourlijnen, platte, brede vlakken kleur en alledaagse scènes. Hiermee werden verschillende printtradities gemixt en gematcht die zich uiteindelijk vormden tot haar eigen werkwijze. In Kilgallens visuele taal werden woorden ingezet voor zowel de vorm als de betekenis. Door uit verschillende plekken en tijdsperiodes taal te lenen en te verzamelen, legde Kilgallen de nadruk op woorden en zinnen met gecodeerde betekenissen. Zinnen, ideeën en mensen uit een niet zo ver verleden kregen hierdoor weer de ruimte. Haar gebruik van het woord 'SLAUGHTER' heeft een speciale lading: het verwijst naar een echt bestaande persoon: de Amerikaanse clawhammer-banjospeler Matokie Slaughter (1919-1999), een belangrijke creatieve invloed op Kilgallen, maar roept ook de letterlijke betekenis van het woord op: doden, afslachten, vellen. Kilgallen nam Slaughters naam aan als haar eigen pseudoniem en schreef er overal waar ze kwam variaties van (Matokie, M.S., Slaughter, en META): als grote muurschildering, op de zijkanten van bruggen, op treinwagons, watertorens en zelfs subtiel op parkeermeters in de San Francisco Mission buurt.

Kilgallen geloofde er heilig in dat vrouwen zichtbaarder moesten zijn binnen het visuele landschap en wilde een inspiratie zijn voor een jongere generatie vrouwen. Ze wilde dat haar werk 'de nadruk op wat er belangrijk is bij het kijken naar een vrouw' veranderde en vestigde standvastig de aandacht op de prestaties van vrouwen die waren vergeten, genegeerd of nooit echt erkend. Dat ze de naam van Matokie Slaughter aannam was zowel een hommage als een daad van protest – een welsprekende herinnering aan het feit dat ons landschap vorm krijgt door de verhalen, handelingen en gebaren van mensen in de marge, die onopgemerkt zijn gebleven en/of onzichtbaar gemaakt.



Kilgallens treintag MATOKIE SLAUGHTER WAS HERE 7-98 (1998)





Boven: Margaret Kilgallen, *Bird*, ca. 1997, acrylverf op multiplex. Privécollectie

Beneden: Margaret Kilgallen, *Low*, 1998, olieverf op houten paneel.  
San Francisco Museum of Modern Art, schenking door Lisa en John Miller

## 2. THREE SHEETS TO THE WIND (zaal 2.10)

Toen Kilgallen in 1989 in San Francisco arriveerde, ging ze als boekrestaurateur werken bij de afdeling restauratie en onderhoud van de openbare bibliotheek van San Francisco (San Francisco Public Library, SFPL). Onder begeleiding van de boekconservator van de SFPL, Dan Flanagan, restaureerde en repareerde ze boeken en leerde ze over verschillende boekbindtechnieken, papier maken en typografie. Puttend uit de bibliotheek bestudeerde Kilgallen Japanse houtdrukkers en ukiyo-e prenten, en maakte zich de spaarzaamheid en elegantie eigen waarmee een enkele penseelstreek even makkelijk een boom of bloem oproept als een letter of frase. Ukiyo-e, wat te vertalen is als 'prenten van de vlietende wereld', verwijst naar een stijl uit de Japanse prentkunst waarbij de kunstenaar een afgeplat perspectief en vernieuwende composities hanteert om taferelen en personages te creëren uit het stedelijk leven, in directe reactie op de interesses van het grote publiek. Het idee om een beeldende wereld van personages en symbolen te creëren, en een manier van verhalen vertellen waarin gewone mensen in hun waardigheid centraal stonden, sprak Kilgallen aan.

Ze was ook geïnteresseerd in werk gemaakt van gemakkelijk verkrijgbare, gevonden materialen: ze haalde haar verf gratis bij een plaatselijk recycle-centrum en pikte hout op van de straat. Ze bedekte ieder oppervlak, aan de voor- en de achterkant, en perfectioneerde haar letters en haar cast van personages. Kilgallen schilderde direct op muren en creëerde vervolgens haar eigen combinaties en clusters, waarbij ze tekeningen op papier, beschilderde houten panelen, metalen printerlades, willekeurige snippers en gestikte doeken door en naast elkaar plaatste. Haar eerste solotentoonstelling in 1997, *Three Sheets to The Wind* in het Drawing Center in New York, is een voorbeeld van deze manier van werken. Hieronder Kilgallens kunstenaarsstatement uit de tentoonstellingsbrochure:



'Mijn werk is beïnvloed door mijn baan als boekrestaurateur, mijn opleiding in boekdrukken en mijn waarneming van de huidige vormen van communicatie zoals belettering, uithangborden en symbolen. Boeken en lettertypen zijn al duizenden jaren de basis van de overdracht van kennis en een vorm van communicatie. Ze zijn zo verankerd geraakt in onze cultuur dat ze vaak als vanzelfsprekend worden beschouwd. Tegenwoordig wordt er zoveel nadruk gelegd op computervaardigheden en communicatie via internet, dat je nog maar zelden een handgeschreven brief krijgt. Ik ben geïnteresseerd in dingen die door mensenhanden zijn gemaakt. Graffiti en de symbolen die hobo's (zwerfende dagloners, red.) op treinen zetten zijn zeer simpele vormen van communicatie en zelfexpressie. Het zijn voorbeelden van het fundamentele menselijke instinct om onze omgeving te markeren en te veranderen. Hoewel de graffiticultuur en de cultuur van de hobo's sterk van elkaar verschillen, is de uitkomst dezelfde: handgeschreven sporen. Het is de uitingsvorm, of die nu uit letters of beelden bestaat, en de persoon en cultuur daarachter die me intrigeren. Onze afhankelijkheid van de technologie beperkt ons vermogen om zelfvoorzienend te zijn, terwijl we tegelijkertijd steeds meer geïsoleerd raken van elkaar. Ik wil vooral dingen maken waarin de menselijke hand zichtbaar is. Het is voor mij belangrijk om met behulp van mijn eigen vaardigheden werk te maken met een organische, grafische beeldtaal en letters.

Ik schilder die beelden op uiteenlopende materialen, waaronder weggegooid schutbladen van boeken, metalen letterbakken die ooit zijn gebruikt om drukletters in te bewaren, en gegrond hout. Ik presenteer die in combinatie met beelden, vormen en letters die direct op de muur zijn geschilderd, en gevonden voorwerpen zoals gebruikte zeep en luciferdoosjes met insecten, zadjes en ander organisch materiaal erin. Het overheersende gevoel van de installatie is nostalgie en impliceert de neergang van de cultuur.'

Margaret Kilgallen, *Untitled (Measure-Up)*, ca. 1997, olieverf op paneel.  
Collectie Jack Shainman, New York







Links: Margaret Kilgallen, *Sloe*, 1998, gekleurde aquatint met sugarlift. Courtesy Paulson Fontaine Press

Beneden: *The Barnum & Bailey greatest show on earth. The world's largest, grandest, best amusement institution.* Poster (chromolithografie) copyright The Strobridge Litho. Co., 1896. Courtesy Library of Congress Prints and Photographs Division Washington, D.C.



### 3. SLOE (zaal 2.12)

In al het werk van Kilgallen zijn aanwijzingen te vinden voor de lange geschiedenis van de drukkunst, van verwijzingen naar de beroemde WANTED-poster in houtdruk uit het Amerikaanse Westen en de kleurige typografie van de vroeg-twintigste-eeuwse circusposters van Ringling Bros. and Barnum & Bailey. In 1998 werd Kilgallen uitgenodigd om een serie etsen te maken met de drukkers bij Paulson Bott Press (tegenwoordig Paulson Fontaine Press) in Berkeley in Californië. Het resultaat was een reeks van vijf prenten, elk met haar typerende kleurenpalet van warme gedempte tinten en haar perspectiefloze, op contourlijnen gebaseerde figuratieve stijl. Kilgallens etsen creëren een nieuwe wereld, gebaseerd op haar liefde voor de surfcultuur en het kustlandschap van Californië – plaatsen als Linda Mar, Pacifica en Santa Cruz – en met nadruk op haar belangstelling voor volkstoning, de taal en de dialecten die door gewone mensen in hun plaatselijke gemeenschap wordt gesproken.

In *Sloe* (1998) bouwt Kilgallen haar compositie op met behulp van zes verschillende koperplaten. Een koppige muilezel, een eenvoudige weergave van een boom, een vrouwengezicht in close-up en een vrouw in kleding uit een voorbij tijdperk, worden gecombineerd met de handgeschreven frase 'Let it Ride. Sloe'. Kilgallens gebruik van het woord 'sloe' (uitgesproken als 'slow', langzaam (vert.)) verwijst naar de Sloe Gin Fizz, een vroeg-twintigste-eeuwse cocktail van gin met sleedoornbessen en vervolgens gemixt met citrus en spuitwater. Maar het kan ook opgevat worden als een geheugensteuntje om op te letten en het rustig aan te doen ('slow down'), zoals het vogeltje dat op de letter L zit en inademt alvorens de lucht in te gaan. Kilgallens woordkeuze biedt inzicht in een verdwijnend verleden en onthult tegelijkertijd haar eigen passies en werkwijze.



#### 4. TO FRIEND AND FOE (zaal 2.13)

Het idee om 'de nadruk op wat er belangrijk is als je naar een vrouw kijkt' te veranderen, vormt de kern van Kilgallens werk. In haar wereld beheersen vrouwen de straat: ze vechten, schreeuwen, berijden de golven, besturen treinen, en eisen nieuw territorium en nieuwe ruimtes op. Op beelden van haar installatie *To Friend and Foe* uit 1999 in galerie Deitch Projects in New York, zijn op platen multiplex en de galeriewand levensgroot twee vrouwen geschilderd. Eén vrouw staat met haar handen klaar als een bokser, een sigaret bungelend uit haar mond, haar jurk een egaal vlak donkerblauw. Haar tegenstander mist een van haar hoge hakken en hanteert ondanks dat ze maar één schoen heeft vastberaden een gebroken fles, haar haar uit haar gezicht gehouden met een kleine witte baret. Ditzelfde tafereel duikt ook weer op in een kleine titelloze tekening uit 2000, maar in dit latere werk heeft één van de vrouwen haar handtas opzij gegooid voordat ze aan het gevecht begint. Dezelfde vrouwen komen vaak voor in Kilgallens werk, wisselend in reikwijdte en schaal; ze betreden en verlaten verschillende tafereelen, alsof ze willen zeggen dat ze er voor altijd zijn.



Links: Margaret Kilgallen, *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op kaartspel. Courtesy the Estate of Margaret Kilgallen en Ratio 3, San Francisco

Boven: Margaret Kilgallen, *Untitled (Cardiff)*, 1999, acrylverf op houten panelen. Collectie Jeffrey Deitch

## 5. MAIN DRAG (zaal 2.16)

Kilgallens installatie *Main Drag* (2001), opgebouwd uit grote platen handbeschilderd multiplex, houten panelen, gestikte doeken bezaaid met woorden en figuren, gammele krotachtige woningen en verf die direct op de muren is aangebracht, omhult het publiek, zodat je regelrecht haar werk in geslingerd wordt. Deze grootschalige installatie, het laatste werk voor haar dood, werd gemaakt voor de tentoonstelling *East Meets West: 'Folk' and Fantasy from the Coasts*, in het Institute of Contemporary Art van de

Universiteit van Pennsylvania in Philadelphia. De installatie is gelaagd als een quilt en strekt zich uit in de ruimte als een vlag die wappert in de wind. Kilgallens installatie verwijst zowel naar de crisisjaren in Amerika (1929-1939) als naar de tijd dat ze in Californië woonde (1989-2001), en is op te vatten als een hommage aan haar gemeenschap en een viering van de talrijke invloeden waaruit ze inspiratie putte.

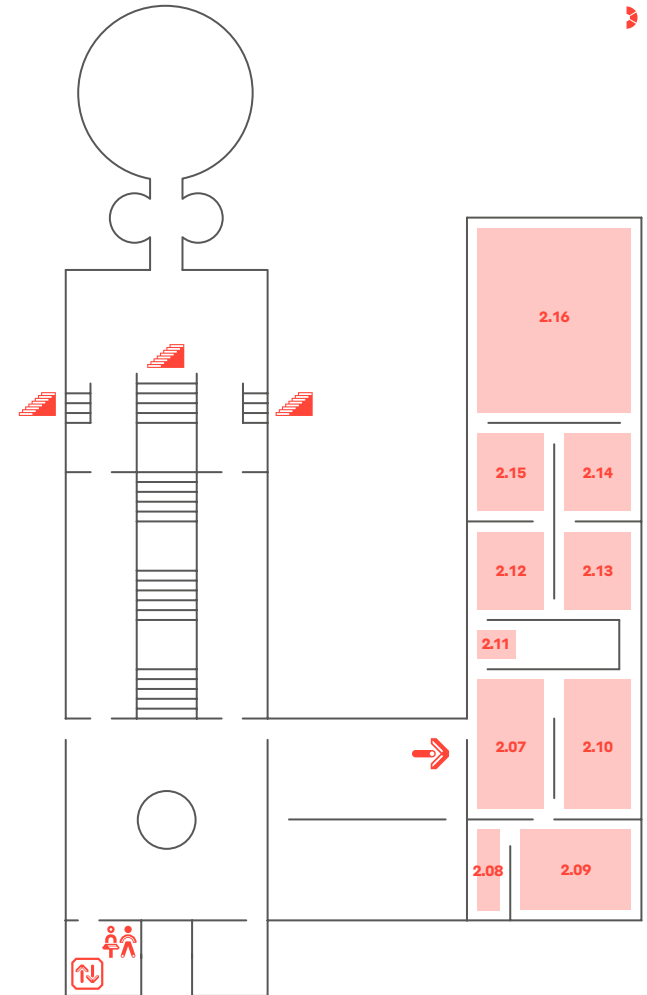
Margaret Kilgallen, *Untitled*, 2000, acrylverf op ongestrekt canvas.  
San Francisco Museum of Modern Art





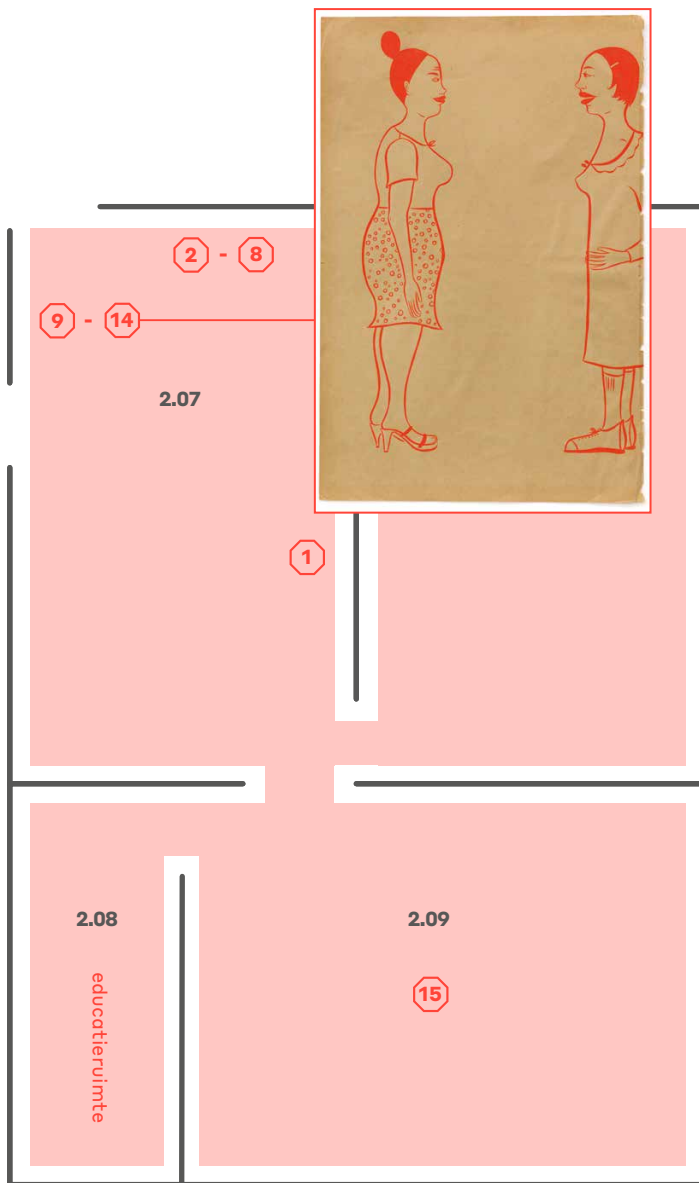
Margaret Kilgallen, *Untitled (Parking Structure Mural)*, 2000, acrylverf op hout.  
Los Angeles County Museum of Art, schenking van the Estate of Margaret Kilgallen

VERDIEPING  
2



- Tentoonstelling begint hier
- Trap naar andere verdiepingen

- Lift naar andere verdiepingen
- Toiletten



➔ Tentoonstelling begint hier

1 *Slaughter*, 1997  
(heruitgevoerd 2021),  
muurschildering

2 *Untitled*, n.d.,  
acrylverf op papier

3 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

4 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

5 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

6 *Untitled*, ca. 2000,  
inkt op papier

7 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

8 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

9 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

10 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

11 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

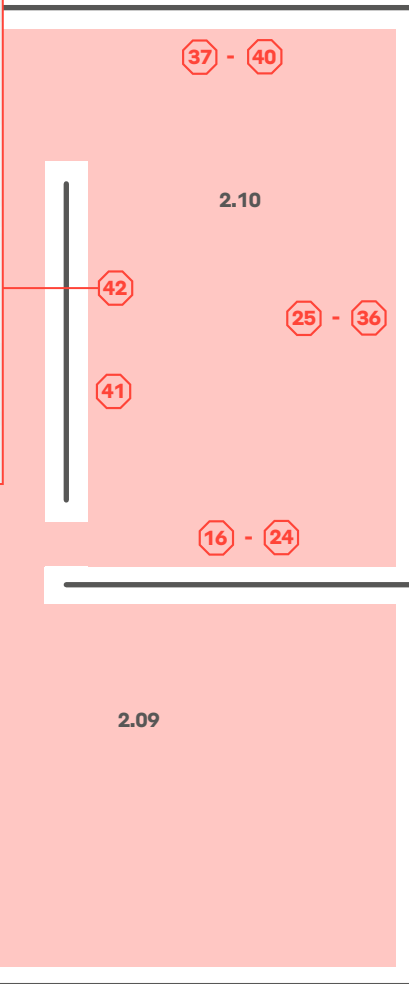
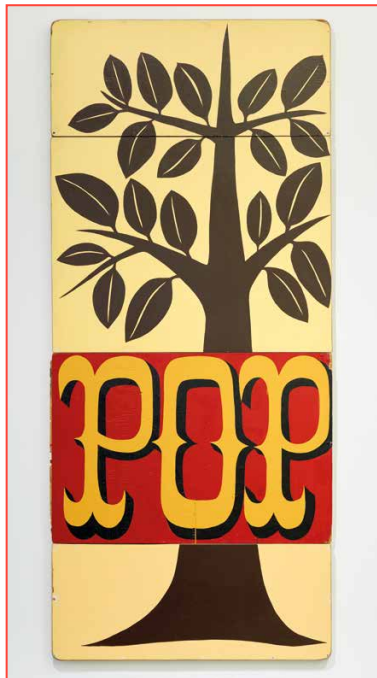
12 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

13 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

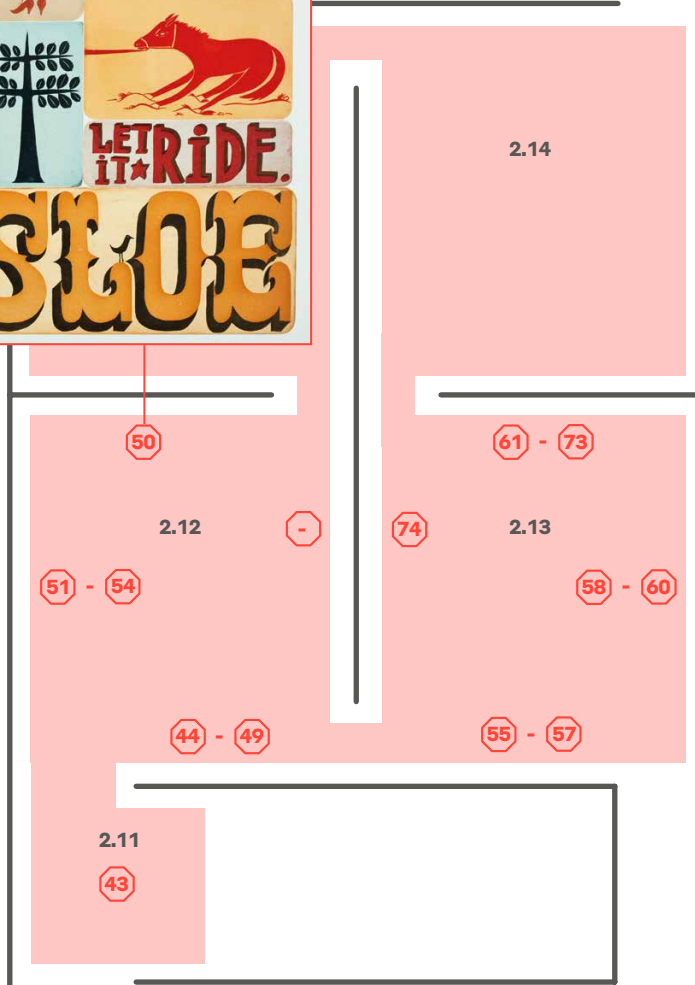
14 *Untitled*, ca. 2000,  
acrylverf op papier

15 Barry McGee & Margaret  
Kilgallen in "Place", 2001.  
Video; kleur, geluid; 13 minuten,  
53 seconden. Courtesy Art21,  
art21.org, opgericht in 1997

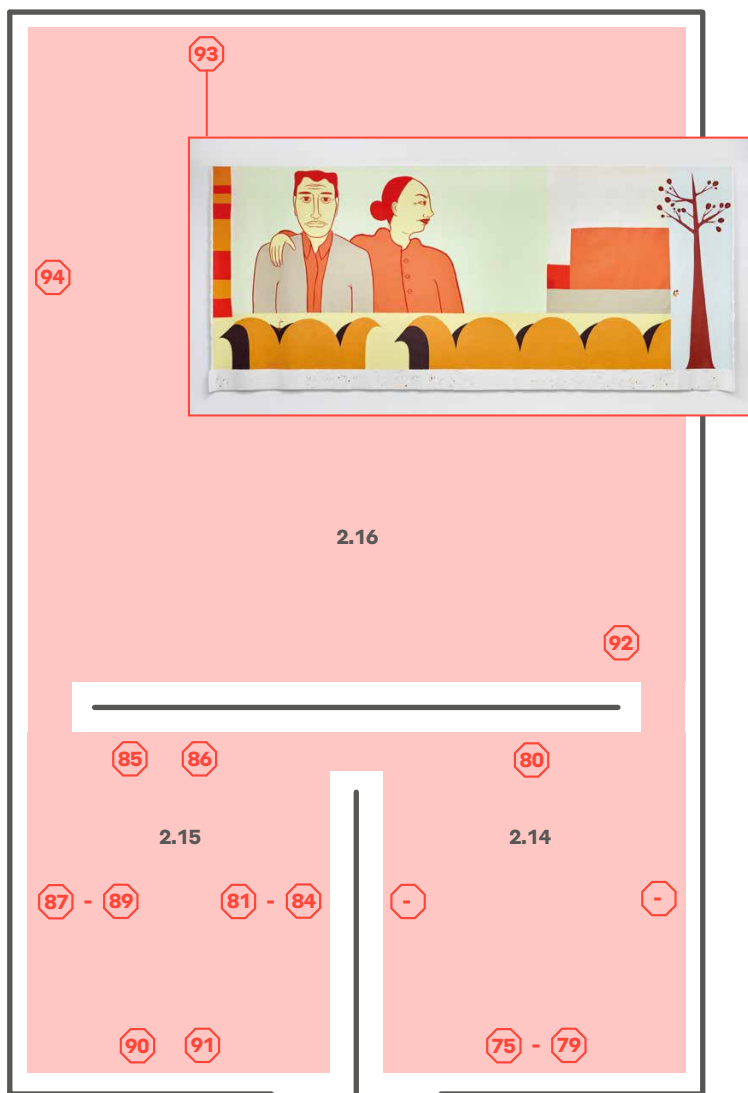
Uit de serie Art21's *Art in the  
Twenty-First Century*  
Gemaakt door: Susan Sollins  
& Susan Dowling. Uitvoerend  
producent en curator: Susan  
Sollins. Uitvoerend producent:  
Susan Dowling. Serieproducent:  
Eve-Laure Moros Ortega.  
Regisseur: Catherine Tatge.  
Redacteur: Donna Marino.  
Director of Photography:  
Bob Elfstrom & Joel Shapiro.



- 16 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 17 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 18 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 19 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 20 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 21 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 22 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 23 *Untitled*, n.d., acrylverf op houten paneel
- 24 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 25 *Untitled*, 1997, vier emaille panelen op metaal, Collectie KAWS
- 26 *Untitled*, n.d., acrylverf op papier
- 27 *Untitled*, ca. 1997, acrylverf op hout
- 28 *Untitled*, ca. 1997, acrylverf op hout
- 29 *Jellyroll*, ca. 2000, acrylverf op houten paneel. Collectie Ann Philbin en Cynthia Wornham
- 30 *Coup*, ca. 2000, acrylverf op houten panelen. Collectie Ann Philbin en Cynthia Wornham
- 31 *Tree*, ca. 1997, acrylverf op multiplex. Privécollectie
- 32 *E*, ca. 2000, emaille geverfd op hout. Collectie Ann Philbin en Cynthia Wornham
- 33 *Untitled*, 1997, acrylverf op hout
- 34 *Bird*, ca. 1997, acrylverf op multiplex. Privécollectie
- 35 *Untitled*, 1997, acrylverf op hout
- 36 *Roseville*, ca. 2000, acrylverf op verroestte stalen panelen. Hammer Museum, Los Angeles. Geschonken door Ann Philbin
- 37 *Untitled (Saro)*, ca. 1997, acrylverf op papier. Collectie Jack Shainman, New York
- 38 *Untitled*, ca. 1997, acrylverf op paneel. Collectie Jack Shainman, New York
- 39 *Untitled (Ever)*, ca. 1997, acrylverf op karton. Collectie Jack Shainman, New York
- 40 *Untitled (Measure-Up)*, ca. 1997, olieverf op karton. Collectie Jack Shainman, New York
- 41 *Low*, 1998, olieverf op houten paneel. San Francisco Museum of Modern Art, schenking door Lisa en John Miller
- 42 *POP*, 1997, acrylverf op multiplex. Privécollectie



- 43 Door Margaret Kilgallen geïnspireerde afspeellijst
- 44 - 49 Alle werken: *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- Vitrine
- 50 *Sloe*, 1998, gekleurde aquatint met sugarlift. Courtesy Paulson Fontaine Press
- 51 *Untitled*, 1998, gekleurde aquatint met sugarlift en chine collé. Courtesy Paulson Fontaine Press
- 52 *Half-Cocked*, 1998, sugarlift aquatint. Courtesy Paulson Fontaine Press
- 53 *Linda Mar*, 1999, gekleurde sugarlift en spitbite aquatint met zachte ondergrond. Courtesy Paulson Fontaine Press
- 54 *Pilar*, 1999, gekleurde sugarlift aquatint met chine collé. Courtesy Paulson Fontaine Press
- 55 *Fly-Right*, 1998, Mixed media op vastgenaaid papier. Privécollectie
- 56 *Untitled (Stubborn)*, ca. 1999, acrylverf op kaartspel. Collectie KAWS
- 57 *Untitled (Pride)*, n.d., acrylverf op kaartspel. Collectie KAWS
- 58 *Untitled (Dulce, Creek)*, 1999, acrylverf op houten panelen. Collectie Jeffrey Deitch
- 59 *Untitled (Cardiff)*, 1999, acrylverf op houten panelen. Collectie Jeffrey Deitch
- 60 *Untitled (Hummable)*, 1999, acrylverf op houten panelen en gouache op papier. Collectie Jeffrey Deitch
- 61 *Surfer Girl*, ca. 1999, acrylverf op hout. Collectie Marialidia Marcotulli
- 62 *Untitled (Tree)*, n.d., acrylverf op gevonden object
- 63 *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op hout
- 64 *Untitled (cheater five)*, ca. 1999, acrylverf op hout
- 65 *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op houten paneel
- 66 *Untitled (deep)*, ca. 1999, acrylverf op hout
- 67 *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op houten paneel
- 68 *Untitled*, n.d., acrylverf op houten paneel.
- 69 *Untitled (lowers)*, ca. 1999, acrylverf op hout
- 70 *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op houten paneel
- 71 *Untitled*, n.d., acrylverf op hout
- 72 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op papier
- 73 *Untitled*, n.d., acrylverf op houten paneel
- 74 *Untitled*, n.d., acrylverf op kaartspel



- 75 *Untitled (Mike Maldonado)*, skateboard deck
- 76 *Untitled (Brian Anderson)*, skateboard deck
- 77 *Untitled (Elisa Steamer)*, skateboard deck
- 78 *Untitled (Ed Templeton)*, skateboard deck
- 79 *Untitled (Chris Senn)*, skateboard deck
- Vitrine
- 80 *Untitled (Parking Structure Mural)*, 2000, acrylverf op hout. Los Angeles County Museum of Art, schenking door the Estate of Margaret Kilgallen
- 81 *Untitled*, n.d., acrylverf op papier
- 82 *Untitled*, 2001, acrylverf op vastgenaaid doek
- 83 *Untitled*, 2001, acrylverf op doek
- 84 *Untitled*, n.d., acrylverf op papier
- 85 *Untitled*, 2001, acrylverf op kaartspel
- 86 *Untitled*, 2001, acrylverf op kaartspel
- 87 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op doek
- 88 *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op doek
- 89 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op doek
- 90 *Untitled*, ca. 2000, verf op stalen bloempot met Jade plant
- 91 *Untitled*, ca. 2000, acrylverf op canvas
- 92 *Main Drag*, 2001, mixed mediainstallatie
- 93 *Untitled*, 2000, acrylverf op ongestrekt canvas. San Francisco Museum of Modern Art. Aankoop, door ruil, door een gedeeltelijke gift van Evelyn D. Haas, en door giften van Albert M. Bender, Vicki en Kent Logan, Janice en Henry Rooney, en legaten van Dr. Gertrude Ticho en Dean Barnlund
- 94 *Money to Loan (Paintings for the San Francisco Bus Shelter Posters)*, 2000, mixed media op papier en stof. Hammer Museum, Los Angeles. Schenking van the Estate of Margaret Kilgallen en gedeeltelijke aankoop met fondsen van The Judith Rothschild Foundation





## Biografie

Margaret Kilgallen (geb. 1967, Washington D.C.; gest. 2001, San Francisco) studeerde aan Stanford University, Palo Alto, Californië, en Colorado College, Colorado Springs, Colorado. Tentoonstellingen van Kilgallens werk waren te zien in: REDCAT, Los Angeles (2005); Contemporary Arts Center, Cincinnati, Ohio, Yerba Buena Center for the Arts, San Francisco (beide 2004); Whitney Biennial, Whitney Museum of American Art, New York, San Jose Museum of Art, Californië (beide 2002); Institute of Contemporary Art, Philadelphia, DESTE Foundation Centre for Contemporary Art, Athens (beide 2001); Hammer Museum, Los Angeles, en Los Angeles County Museum of Art (beide 2000).



Scan hieronder voor de door Margaret Kilgallen geïnspireerde afspeellijst:



# Margaret Kilgallen: *that's where the beauty is.*

18.05 – 07.11.2021

## Artistiek Directeur

Stijn Huijts

## Conservator

Courtenay Finn

## Assistent Conservator

Roxy Jongewaard

## Projectleider

Marijntje Knapen

## Projectassistent

Laura Hovens

## Ontwerp

Pati Petrykowska/Bonnefanten

## Drukkerij

Drukpartners Zuid B.V.

Het Bonnefanten ontvangt een meerjarige subsidie van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Het museum wordt ook gesubsidieerd door de Provincie Limburg en de BankGiro Loterij.

We danken alle rechthebbenden voor hun vriendelijke toestemming om hun materiaal te reproduceren. Mochten er, ondanks ons intensief onderzoek rechten over het hoofd zijn gezien, gelieve contact op te nemen met de uitgever teneinde legitieme rechten te compenseren.

Coverbeeld: Margaret Kilgallen, *Untitled*, ca. 1999, acrylverf op houten paneel, 17 1/4 x 7 1/2 in (43,815 x 19,05 cm). Courtesy the Estate of Margaret Kilgallen en Ratio 3, San Francisco.

*Margaret Kilgallen: that's where the beauty is.* wordt georganiseerd door het Aspen Art Museum en is samengesteld door Courtenay Finn.

Tenzij anders vermeld, alle werken: Courtesy the Estate of Margaret Kilgallen en Ratio 3, San Francisco.  
© Margaret Kilgallen



[www.bonnefanten.nl](http://www.bonnefanten.nl)  
+31 (0)43 3290 190

### DEEL JE ERVARING

@bonnefanten  
#bonnefanten

### GRATIS WIFI

Bonnefanten gast

### OPENINGSTIJDEN MUSEUM

Dinsdag t/m zondag, 11.00 – 17.00



Deze tentoonstelling is mogelijk gemaakt door:



Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed  
Ministerie van Onderwijs, Cultuur en  
Wetenschap

provincie limburg



BankGiroLoterij

FONDS21